

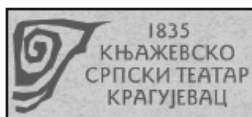
ФЕСТИВАЛ

ЛИСТ 53. ФЕСТИВАЛА ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ “ЈОАКИМ ВУЈИЋ”, ПИРОТ, БРОЈ 8. 20. МАЈ 2017.

ОДЛУКА СТРУЧНОГ ЖИРИЈА ФЕСТИВАЛА “ЈОАКИМ ВУЈИЋ”

“РУЖА, УВЕЛА” ВРАЊАНСКОГ ПОЗОРИШТА, НАЈБОЉА ПРЕДСТАВА

ВЕЧЕРАС У ЧАСТ НАГРАЂЕНИХ “НЕЧИСТЕ СИЛЕ” ИЗ УЖИЦА

ПОКРОВИТЕЉИ ФЕСТИВАЛА

	МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ И ИНФОРМИСАЊА		ЗАЈЕДНИЦА ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ		ГРАД ПИРОТ
	НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ПИРОТ		МУЗЕЈ ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ СРБИЈЕ		

ОДЛУКА ЖИРИЈА 53. . ФЕСТИВАЛА ПРОФЕСИОНАЛИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ
 "ЈОАКИМ ВУЈИЋ" У ПИРОТУ

"Ружа, увела" позоришта "Бора Станковић" из Врања, најбоља представа

Представи "Ружа,увела", у извођењу Позоришта "Бора Станковић" из Врања додељује се награда за најбољу представу у целини, одлучио је жири 53. Фестивала професионалих позоришта Србије "Јоаким Вујић" који се вечерас завршава у Пироту.

Одлука жирија ју коме су били редитељ Славенко Салетовић, глумица Ангелина Лукић и драматург Филип Вујошевић о најбољој представи је донета једногласно.

АЛЕКСАНДАР АЛЕКСИЋ

КРИСТИНА ЈАЊИЋ СТОЈАНОВИЋ

БОЈАН ЈОВАНОВИЋ

"РУЖА УВЕЛА", НАЈБОЉА ПРЕДСТАВА НА ФЕСТИВАЛУ

МАЈА ЈОВАНОВИЋ

Представи "Ружа,увела" припало је још пет награда.

Награда за најбољу режију додељује се Милану Нешковићу за режију представе "Ружа, увела" Позоришта "Бора Станковић" из Врања.

Жири додељује и четири равноправне награде за најбоља глумачка остварења. Награде добијају Александар Алексић за улоге Бепа и Иванка у представи "Рибарске свађе" Народнoг позоришта Пирот, Кристина Јањић Стојановић за

улогу Стане у представи "Ружа,увела" врањанског позоришта "Бора Станковић, Јелена Филиповић за улогу Цвете у комаду "Ружа увела" и Бојан Јовановић за улогу Косте у истој представи врањанског Позоришта "Бора Станковић"

Награда за најбољу сценографију додељује се Тамари Бушковић за упечатљиво и ефектно сценско решење у представи "Краљ Лир" Народнoг позоришта Ужице.

Награда за најбољу костимографију додељује се Зорани Петров за креацију костима у представи "Рибарске свађе" пиротског Народнoг позоришта.

Награда за најбољег младог глумца до 25 година додељује се Маји Јовановић за улогу Кеке у комаду "Рибарске свађе" Народнoг позоришта Пирот.

Специјална награда додељује се Јелени Мијовић за оригинално драмско дело "Ружа,увела" настало по мотивима дела Боре Станковића,

Жири Округлог стола критике за најбољу представу прогласио је "Play Андрић" Краљевачког позоришта.

Награде ће бити уручене вечерас а у част награђених наступа Народнo позориште Ужице са комадом "Нечисте силе".

ЖИРИ ФЕСТИВАЛА: СЛАВЕНКО САЛЕТОВИЋ, АНГЕЛИНА ЛУКИЋ И ФИЛИП ВУЈОШЕВИЋ

РЕДИТЕЉКА И ГЛУМЦИ КРАЉЕВАЧКОГ ПОЗОРИШТА ГОВОРЕ ЗА НАШ ЛИСТ

ПРИВИЛЕГИЈА ЈЕ РАДИТИ АНДРИЋА

Претпоследње фестивалске вечери глумци Краљевачког позоришта играли су у званичној конкуренцији комад "Глау Андрић или људи окојима се не мложе много казати"

**МИА КНЕЖЕВИЋ, РЕДИТЕЉКА
КРАЉЕВАЧКОГ ПОЗОРИШТА**

-Иво Андрић је мој омиљени писац на нашем језику и сматрам да је ингениозан и имала сам снажно осећање да треба да пронађен спенски израз за његову литературу. За мене је он аутор не само великих дела, већ је аутор идентитета и традиције нашег језика, има јако пуно снаге која је суштински позоришна и свевремена и то су разлози због чега је желела да га постави на сцену. Када смо почели да радимо на представи, у мени је постојало велико поштовање према његовом делу и био је потребан дубоки рад на разумевању и исчитавању. Било је захтевно наћи израз који ће добро са публиком да комуницира, макар на сличан начин како читалац чита његову литературу, каже редитељка Кнежевић.

УГЉЕША СПАСОЈЕВИЋ, ГЛУМАЦ

-Мислим да квантитет није битан ако представа има своју причу и није битно колико она траје докле год држи пажњу и говори оно што људе интересује. Мислим да је привилегија радити све он о што је Андрић написао. То носи једну врсту велике одговорности и обавезе. У име свих актера овог процеса могу да кажем да смо

уживали радећи ову представу. Било је тешко и копликовани али смо успели у себи да нађемо ту дозу поштовања према нашем највећем писцу а онда и поштовање према људима и свету у коме живимо- каже Угљеша

ДУШАН ВУКАШИНОВИЋ, ГЛУМАЦ

-Рад на овој представи је свакако био изазов. Искуство је предивно а наши домаћини и ансамбл позоришта су према нама гостима, били дивни. Редитељка је јако лепо и креативно водила процес тако да је све време било интересантно и уживали смо заједно. Кад радите Андрића сваки истраживачки рад је врло интресантан а тај процес рада је и даље отворен- каже Вукашиновић.

КРИСТИНА ЈЕВТОВИЋ, ГЛУМИЦА

— Мислим да смо овом представом обухватили целокупан Андрићев рад. Врло је смело ухавити се у коштац са тим али мислим да смо добро урадили. Хтели смо да покажемо статус жене у тадашњем друштву, али на жалост и данас има таквих. Хтели смо да покажемо каква су била конзулска времена и међуљудски односи. То је оно на шта смо се ми концентрисали и шта смо хтели да покажемо. Хтели смо да прикажемо да као да држите књигу и читате- каже Кристина.

М.ВЋ и З.П.

**ДИРЕКТОР ПОЗОРИШТА ГРАДИМИР
ФИЛИПОВИЋ ОЦЕЊУЈЕ ФЕСТИВАЛ И НАГРАДЕ
КОЈЕ СУ ДОБИЛИ**

**ПОНОСАН САМ НА ЦЕО
КОЛЕКТИВ ПОЗОРИШТА**

Директор Народног позоришта Градимир Филиповић, оцењујући Фестивал који се вечерас завршава, каже да је веома задовољан организацијом целе манифестације која је протекла у најбољем реду.

-Поносан сам на цео колектив који је иако малобројан, све то успео да изнесе на своја леђа. Кад је реч о наградама, и ту сам веома задовољан. Често учествујемо на многим фестивалима и већим од овога и многу да каже да смо организационо на једнаком нивоу као много јачи фестивали и позоришта у земљи и иностранству. Својски смо се потрудили да оправдамо очекивања - каже Филиповић.

Пиротско Позориште је добило три награде.

- То још једном потврђује да смо одавно на правом путу савремених позоришних тенденција. Уз то, још једном се показало да овакве публице као што је пиротска нема нигде у Србији. То су нам рекли и наши драги гости. Прилика је да се захвалимо граду Пироту, Заједници и Министарству на помоћи око организације фестивала, Захваљујемо се и многим сарадницима и медијима који су свакодневно извештавали о фестивалу. Захвалност дугујемо и Редакцији Билтена који је заиста био право фестивалско гласило- каже Филиповић.

З.Панић

**АЛЕКСАНДАР РАДУЛОВИЋ, УМЕТНИЧКИ
ДИРЕКТОР ПИРОТСКОГ ПОЗОРИШТА**

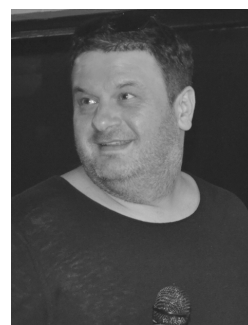
**НИЈЕ СЛУЧАЈНО ПИРОТ
ЧАК ОСМИ ПУТ ДОМАЋИН**

Глумац Александар Радуловић, уметнички директор Народног позоришта Пирот каже да су публика, Пироћанци као и глумци пиротског ансамбла још једном показали да воле овај Фестивал.

- Није случајно да је Пирот чак по осми пут домаћин. У позоришту које броји 16 запослених је јако тешко организовати овакав фестивал. Посебно је тешко јер немамо разумевања државе. Новац који смо добили од Министарства за овај фестивал је страшно мали. Међутим, није ово фестивал само Народног позоришта Пирот већ заједнице која броји 15 позоришта. Сналазили смо се и представе су се несметано одвијале иако наше позориште има мање техничких могућности од већине позоришта које смо угостили, каже Александар Радуловић.

Он је посебно поносан на пратећи програм фестивала, наводећи пре свега изложбу слика као и промоције књига важне за позоришне ствараоце.

М. Вучић-Тирић

РЕЧИ ПОЗОРИШНИХ КРИТИЧАРА

АНДРИЋ НА ПЛЕЈ

„Play Андрић или људи о којима се не може пуно казати“, по текстовима Иве Андрића Адаптација и режија Миа Кнежевић, Краљевачко позориште

Пише: ДРАГАНА БОШКОВИЋ

Потпомогнуто глумачким снагама са стране, Краљевачко позориште је, последње вечери 53. „Јоакима“, извело драмску инсценацију приповедака и делова из романа „Травничка хроника“ нашег нобеловца, Иве Андрића.

Редитељка Миа Кнежевић је прозни текст Иве Андрића, за кога се увек напомиње да се тешко преписује у другу уметност, па је и сам писац нерадо пристајао да се он драматизује, поставила у посредно приповедачкој форми, у којој се чује изузетан Андрићев текст, али и глумачка игра долази до изражаја, потцртана перкусионистом /Михаило Јеротијевић/.

У овом специфичном „предавање перформансу“ приступило се сценском читању Иве Андрића, са драмским акцентима, који нису били искоришћени у пуној мери. Тамо, где се отвара поље асоцијација, које Андрићева проза редовно отвара, и сценско читање је постајало уверљивије и разговетније, јер се условна радња представе тичала ликова, које је могућно измаштати у сценској форми. Женски ликови, на којима је био акценат у овој представи, имали су разговетну драмску структуру, иако су до гледаоца стигли тек препричани, у приповедачком изразу. Млада Мара, која је, дата турском паши, упознала оданост и љубав у тој ропској вези, распопућена је између своје пробуђене женствености и сексуалности и осећања греха, што воли Турчина. Такође, сцена о силованој девојчици, испричана као најстрашнији хорор, одиграна је са мером и естетично, па је и примљена са емоцијом и узбуђењем.

По правилу, драматизација, па и драмско приповедање велике литературе се опире сцени, па је неопходно да, као што је редитељка учинила, сама сцена постане позоришни знак. Овде је то била велика количина земље /сценограф Миљена Вучковић/,

која је скривала и откривала делове реквизите и декора, неопходних да „заиграју“ у транспоновању и оживљавању Андрићеве прозе.

Тешко је претпоставити какав ће бити живот представе по Андрићу /са баналним насловом, уз израз „плеј“/“игра“/ у наслову, који се пречесто користи, па смо тих „плејева“ гледали много, од Стриндберга на даље/, јер исувише захтева предзнање гледаоца, да би до краја уживао у сложеним, приметним, језички бриљантним Андрићевим метафорама. Повремено изузетно узбудљива, оплемењена племенитом сценским сликовитишћу, ова представа Краљевачког позоришта, судећи по публици 53. „Јоакима“ је предуга и у ритму приповедања неусклађена са драмском условношћу да, ка крају, расте и развија специфичну драмску тензију. Догодило се да се на два места публика преварила и препознала да је крај представе, а она се, ипак, наставила.

За расположену публику, нарочито ону која воли литературу на сцени и жели да у позоришном чину и сама учествује, „учитавањем“ сопствених асоцијација у представу, пројекат „Плеј Андрић или људи о којима се не може много казати“ Миа Кнежевић је права могућност да тих два сата уживају у задовољству сценског читања одличне литературе, као и у интерпретацији преданих и посвећених глумаца /Предраг Павловић, Кристина Јевтовић, Зоран Церовина, Горица Динуловић, Душан Вукашиновић, Биљана Талић, Угљеша Спасојевић, Светлана Миленковић, Владимир Јовановић/.

За специфичну инсценацију, храброст да се драматизује велика српска проза, и за успех овог увек неизвесног подухвата, представа је добила, на 53. „Јокиму“, Награду Округлог стола критике фестивала.

ПОВРАТАК ПРАТКАЊУ МИТА

Пише: НАТАША ГВОЗДЕНОВИЋ

Представа „Плау Андрић или људи о којима се не може много казати“ краљевачког позоришта у режији Миа Кнежевић изведена је као последња представа на фестивалу „Јоаким Вујић“ у конкуренцији за награду.

У представи играју Предраг Павловић, Кристина Јевтовић, Зоран Церовина, Горица Динуловић, Душан Вукашиновић, Биљана Талић, Угљеша Спасојевић, Светлана Миленковић, Владимир Јовановић- они тачније покрећу наратив -дају му лица и ритам. Изузетно предана игра, пуна међусобног поверења, органска, сва на садејствовању и позиву гледаоца да у њихову приповест уђе.

За читав ансамбл, по мом осећају, велико је искуство додирнути Андрићев наратив, боравити у њему са пуном свешћу где сте, у чему је овај ансамбл успео.

Редитељка Миа Кнежевић адаптирала је неколико Андрићевих текстова - она говори о малим људима у смутним и тескобним временима, а ако говоримо о тлу на којем смо, готово су сва таква-она времена о којима говори Андрић, био то 19-ти ли 20-ти век, једнако као и данашње време из којег Миа Кнежевић ствара.

Редитељка слаже приповест као мозаик, покреће на сцени древни наратив- од прве слике нас подсећајући- и то на песку на сцени који светлуца, да надахнутост долази од богова, не од људи.

Ми у публици и глумци и музичар на сцени одмах бивамо посвећени у срце приповести- на сцени песак, бубњар у дну даје ритам и глумци са сцене приповедају играјући- одмотавају се пред

нама људске судбине и одлуке, љубав, разумевања и несреће. Оно што сматрам најснажнијим у представи јесте способност да се у гледаоцу пробуде јасне слике- Миа Кнежевић тражи да гледалац домашта оно што нам долази а сцене- ви видите покрет, чујете звук, уведени сте у сплет слика и односа, а заправо све време оживљавате слике у себи које су глумци покренили и којима даље предајете ваша значења. Представа нас враћа ка једном праткању мита, јер прастари наративи све време живе међу нама, него смо ми изгубили способност да их чујемо и осетимо. „Плау Андрић“ је представа која вас у њих поново позива. Слике се везују у причу о човеку.

Сценографија је сва сведена и практично служи представи, она је ту да би помогла да се прича што снажније исприча- тако из тог песка израња престо, или бели вео за венчање...

Музика коју на сцени изводи Михаило Јеротијевић носи у себи и шамански ритам откуцаја срца и ритам марша и рафинираност севдалинке- она буди емоционални одговор на питања која се покрећу у гледаоцу.

Представа почиње причом о травничком апотекару оном који даје лек, а код Бога је здравље, каже нам, а своје исходште налази у монологу слуге, тачније у његовој молитви захвалности Свемогућем. Док пишем ово када помислим на ту сцену потресем се, јер је човек без сметњи ту, на том месту целовит и захвалан. Ова представа успева да пружи увид који даље, пружа могућност промене перспективе, који вам даје поверење у фатум који је већи од нас. Што је Андрић, извесно, знао.

ОКРУГЛИ СТО КРИТИКЕ О ПРЕДСТАВИ „PLAY АНДРИЋ ИЛИ ЉУДИ О КОЈИМА СЕ НЕ МОЖЕ МНОГО КАЗАТИ“

ДОТАКЛИ СЕ ТЕМЕ ПОЗИЦИЈЕ ЖЕНЕ АЛИ И ВЕЛИКИХ ЖИВОТНИХ ТЕМА

Одговарајући на питање, редитељка Миа Кнежевић на почетку дискусије о представи „Play Андрић или људи о којима се не може много казати“ навела је дела Иве Андрића, Травничка хроника, Мара милосница али и разне списе и белешке и приповетке чији су текстови коришћени у представи.

-Идеја је била да се крене од догађаја с краја деветнаестог века. Сам наслов обједињује улогу појединца у друштву. Вековима заробљени у оковима. Кроз представу дотакли смо се и теме позиција жене али и великих животних тема, каже редитељка.

На питање Ивана Меденице како су неки делови представе у којима има прелаза рађени да ли према тачним упутствима редитеља или се на идеју дошло преко такозваних радионица, глумци кажу да је Миа дошла са материјалом и јасном идејом али да су активно учествовали како би заједнички дошли до неких решења на сцени.

Према речима Милице Живковић изазов је гледати оваквог писца.

-Нико није боље писао о Србима, Босанцима, Турцима, до Иво Андрић. Сценска и филмска нарација. Код Андрића има и театра и карневала. Андрић је писао о малом човеку, каже, поред осталог, Милица Живковић.

У наставку дискусије на Округлом столу, било је опречних мишљења од Драгана Јовановића, који је дословце рекао „да је Андрић досадан писац“, до тога да је на крају жири Округлог стола прогласио најбољом представом управо ову. Александар Милосављевић, селектор Фестивала, мало је изиритиран мишљењем Јовановића само кратко рекао: остало је ћутање.

Давид Алић такође се уључио у дискусију и каже да му је драго да поред старијих глумаца има и доста младих у овој представи. Како каже направили су храбру представу. Алекса Живковић каже да је представа била тотално другачија од осталих.

Маријана Вучић Ћирић

МИОДРАГ ДИНУЛОВИЋ, ДИРЕКТОР КРАЉЕВАЧКОГ ПОЗОРИШТА О ПРЕДСТАВИ СА КОЈОМ СУ НАСТУПАЛИ У ПИРОТУ

КОНЗУЛИ ДОЛАЗЕ И ОДЛАЗЕ А МИ ОСТАЈЕМО У ГРОТЛУ

Директор Краљевачког позоришта Миодраг Динуловић у изјави за наш лист каже да је представа „Play Андрић“ драматизација Андрићевих приповедака а највише се базира на "Травничкој хроници" и "Конзулским временима".

- Млада редитељка која је радила и драматизацију изабрала је Андрића као тему на којој ће изградити један својеврсни свет јунака

који нас подсећа на неке мале људе који живе на Балкану свуда око нас, у конкретном случају у Босни, који живе своје мале животе упркос огромним турбуленцијама које се око њих дешава. То је само привидна прича о малим људима. То је једна велика сторија о нама данас, нама много пре и нама у будућности. Шта је

све око нас, који то конзули долазе и одлазе а ми у том гротлу остајемо да живимо и умиремо у нади да ће нам можда бити боље- каже Динуловић.

Првобитно је премијера требало да буде 13. марта на годишњицу смрти Иве Андрића али је премијера померена због велике хаварије на водоводној и топловодним инсталацијама која се догодила 23. јануара ове године.

- Нисмо одложили почетак рада на представи која је рађена у изузетно тешким условима уз радове на санацији влаге у позоришту. Редитељка има свој систем рада. То је напоран рад који се на крају исплатио. Имамо двочасовну представу у којој глумци заједно са публиком проживљавају животе неких људи који су давно отишли са ових простора а чије генотипе носимо у себи. Премијера је била 28. марта - каже Динуловић.

Позориште на драмској сцени има 10 а осам представа на сцени за децу и младе.

- Наше Позориште има најмањи број глумаца у сталном радном односу је петоро али је зато много спољних сарадника везано за нашу кућу. То нас не ограничава да са редитељима слободно размишљамо шта нас то провоцира да ставимо на репертоар. Ово је наше десето појављивање на фестивалима Јоаким Вујић, рачунајући и Мали Јоаким. Верујем у једну истину- награде се забораве а представе памте- рекао је Динуловић.

З. Панић

ПРЕДСЕДНИЦА ЗАЈЕДНИЦЕ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ ИВАНА НЕДЕЉКОВИЋ О ОВОГОДИШЊЕМ ФЕСТИВАЛУ

ЈАКО САМ ЗАДОВОЉНА ОВОГОДИШЊИМ ФЕСТИВАЛОМ

Јако сам задовољна фестивалом. Сала је била пуна током извођења свих представа. Публика је срдечно поздравила све учеснике. Округли столови су били дивни. Олга Димитријевић је то сјајно водила. Заиста сам све време уживала. Направљен је добар и квалитетан фестивал. Само један дан сам „отрчала“ до Лазаревца да одиграм своју представу и вратила сам се назад. Срећна сам што сам видела представе које нисам успела да видим током сезоне. Билтен је одличан а и медијски је све дивно испраћено. Хвала и

вама и вашим колегама јер ово је подухват и за вас у моменту када се и од нас и од вас тражи да радимо комерцијално- каже за последњи број нашег листа Председница Заједнице професионалних позоришта Србије Ивана Недељковић.

Додаје да није Пирот тек тако поново био домаћин.

-Ниво квалитета организације и одржавања се задржава, а смањују се материјална средства и кадровска структура. То је оно што ми је најтужније, што се ствари извлаче на ентузијазм и „на мишиће“. Ентузијазам је дивна ствар, али има границу. Не сме да постане пракса. Треба да буде нешто што нас разликује од осталих ситуација. Не би требало да „на мишиће“ радимо овај наш посао. Пиротско позориште је било одличан домаћин, каже Недељковићева.

Денис Ранђеловић

ДРАГАНА БОШКОВИЋ И НАТАША ГВОЗДЕНОВИЋ, КРИТИЧАРКЕ НА ОВОГОДИШЊЕМ ФЕСТИВАЛУ О УТИСЦИМА

НЕМА ФЕСТИВАЛА БЕЗ ПИРОТА

Драматург Драгана Бошковић, критичарка представа на овогодишњем фестивалу, каже да је веома племенито и незаобилазно да постоји овакав фестивал који сумира позоришну продукцију током једне године ван Београда.

-Дуго нисам била на Јоакиму. Пријатно сма изненађена. Допада ми се што нема „зле крви“. Тако смо лепо разговарали о представама, свако је сваког уважавао у том разговору, што је признаћете веома ретко. Мени се чини да је добар квалитет представа. Представа Врањанског позоришта је показала да та прича да због новца не могу да се праве добре представе пада у воду. Они су без икаквих услова направили представу која иде на Стеријино позорје. Треба мало бити храбрији и инвентивнији. Приметила сам да се у српском позоришту много и често на силу адаптирају познати комади.

Констатује да су ове године на фестивалу, изузев Басариног, били заступљени текстови све самих класика.

-Ниједну од тих великих драма нисмо гледали тако да буде прочитана по дубини. Увек је додавано што шта што је представу водило у ширину: да буде другачија, смешнија, информативнија, гротескнија. Као драматург мислим да то није добар поступак. На сцени је једно редитељско позориште које на силу ради ту врсту измена. Волела бих кад би се српска позоришта са прекрасним глумцима, које смо видели ове године, упустила у тумачење представа, а не да их толико украшавају.

Каже нема никакву примедбу на организацију. На неким о дретходних фестивала „Јоаким Вујић“ у Пироту је водила и округли сто.

-Као координатор Европског савета за Медитеран бих поручила читаоцима да нема фестивала без Пирота-каже Драгана.

Наташа Гвозденовић каже да публика тачно и са уживањем прати представе

- Ове године на фестивалу су могле да се виде различите представе.

Оно што је мени упечатљиво јесте да смо видели различите и врло особене редитељске поетике. Исто тако је важно да су то позоришне представе које стварно траже учешће гледалаца као

ДРАГАНА БОШКОВИЋ

што је то представа Уједињење или смрт 1918. или као што је то случај са представом Ружа, увела. Траже вас целог и увлаче вас у причу и да вас не питају. Смаграм да је то важан ниво комуникације који се догодио у Пироту на фестивалу.

Каже да је уживала током фестивала у Пироту.

-Ја сам први пут на фестивалу. Уживала сам у граду, у публици и препуним салама. Посебно у публици која заиста тачно и са уживањем прати представе- каже она.

Денис Ранђеловић

НАТАША ГВОЗДЕНОВИЋ

РЕДАКЦИЈА БИЛТЕНА

Минулих осам дана редакција Билтена из вечери у вече је пратила Фестивал и бележила све оно што је битно. Трудили смо да будемо заиста право фестивалско гласило. Билтен је радила екипа: Зоран Панић, Денис Ранђеловић, Маријана Вучић Ћирић, Драгана Бошковић, Наташа Гвозденовић и Драган Јанковић Рота, уз свесрдну помоћ нашег техничког уредника Саше Јеремића, који је радио са нама захваљујући разумевању директорке Историјског архива у Пироту Иване Костадиновић.

ИВАН МЕДЕНИЦА О КЊИЗИ “ТРАГЕДИЈА ИНИЦИЈАЦИЈЕ ИЛИ НЕПОСТОЈАНИ ПРИНЦ”

СВИ ОВИ ЛИКОВИ СУ ПРИНЧЕВИ

Трагедија иницијације је једна егзистенцијална заглављеност младог мушког јунака који треба да се иницира у свет одраслих, да уђе у друштво, каже аутор књиге “Трагедија иницијације или непостојани принц”, професор ФДУ Иван Меденица.

Рекли сте током промоције да сте дуго радили на овој књизи. Зашто сте се одлучили да пишете баш овој теми?

-У овој књизи је обрађено шест драма од којих неке несумњиво припадају жанру трагедије као што су Еурипидов Хиполит или Шекспиров Хамлет али и неке драме као што је траги комедија Леонс и Лена Георга Бихнера или Молијерова комедија Мизантроп које очигледно нису комедије по неким стандардним школским жанровским одређењима, каже Меденица.

Меденица додаје да му је инспирација била слика коју је насликао француски романтичарски сликар Ежен де ла Кроа а на којој се види велика разлика у годинама између Хамлета и његовог наводног школског друга Хорација.

-Ја сам доказао да му је Хорације у ствари био тотор. Сви остали ликови које анализирам у овој књизи јесу нека врста одраза самог Хамлета. Ово је о Хамлету и о ликовима налик њему који су настали у историји драмске књижевности по моделу Хамлета. Особина свих ових ликова је да су принчеви. Пред њих друштво

поставља још озбиљније захтеве. Ушао је један женски лик у ову књигу, а то је Лена из драме Леонс и Лена. Ако буде наставка он неће бити само са женским ликовима у овој ситуацији: један критеријум биће женски ликови, а други модерна трагедија. Био би заступљен Чеховљев Галев са ликом Трепљева, драма Буђење пролећа која има и поднаслов Дечија трагедија, дакле, дословно се бави трагедијом младих људи у пубертету- каже Меденица.

О књизи је осим аутора говорио и позоришни критичар и селектор овогодишњег фестивала Александар Милосављевић.

Денис Ранђеловић

“ЕТНО ГЛАМУР” НА ФЕСТИВАЛУ

Сваке вечери посетиоце Фестивала дочекивале су љубазне девојке обучене у моделима које је креирала новинарка дописништва РТС-а у Пироту Силвана Тошић. Реч је о моделима инспирисаним шарам пиротског ћилима из њене модне линије “Етно Гламур”

АКРОНИМ ФЕСТИВАЛА

ИДИТЕ ПА НАМ ОПЕТ ДОЋИТЕ

ПЛЕЈ (Play) у преводу на српски има толико значења да је то просто невероватно. У основи значи игру, играње у женском роду, али и коцкање, кретање, свирање ако је именица. Најважније за нас је да је то и комад, драма. Радња; поет. песничка врста која приказује догађаје из људског живота као да се у садашњости и пред нашим очима збивају: лица која учествују говоре и раде, свако према свом карактеру. При том увек мора да постоји борба двеју супротности - конфликт, сукоб, а нарочито јединство драмске идеје. Пошто се, у експозицији, прикажу разлози конфликта и чвор запетља, развитак радње достиже у перипетији свој врхунац, после чега у катастрофи долази решење конфликта. Драма је подељена на чинове (или 5), а чинови на појаве или сцене. Врсте: жалосна игра или трагедија, комедија (са шалом и позом) и позоришна игра, тј. драма у ужем смислу; фиг. догађај или доживљај који је по својој узбудљивости сличан драми.

Лепо смо се дружили ових осам дана на и испред „дасака које живот значе“ и издали осам бројева билтена Фестивала. Остаје за нама на стотине фотографија са и иза сцене, на десетине интервјуа, стотинак написаних шлајфни текста.

Ето, заврши се и та комедија....“, рекао би Петар Божовић у монодрами „Чеговић“. Било је и смеха и радости, али и тихе туге, скривене сузе, жешћих и бесних емоција, стотине попијених кафа и испражњених чаша. Завојца Града и Гостушанин Зоран ће мудро закључити. **КРАЈ ЧЕ КАЖЕ!!!!**

Ја ћу за крај последњег билтена и Акронима Фестивала цитирати барда Позоришта, Зорана Радмиловића из представе „Радован Трећи“... **ИДИТЕ, ПА НАМ ОПЕТ ДОЋИТЕ, АЛИ ДА БИ НАМ ОПЕТ ДОШЛИ МОРАТЕ ПРВО ДА ОДЕТЕ!!!!**

Пише : Драган
Јанковић Рота

СУСРЕТИ

АНГЕЛИНА ЛУКИЋ, ГЛУМИЦА

Позориште, моја друга пиротска кућа

Глумица Ангелина Лукић, наша, Пироћанка која живи и ради у Ваљеву била је један од чланова жирија Фестивала. Гледали смо је с пуном пажњом када је 2012. на Фестивалу глумила у представи која је била део пратећег

програма али и када је са пиротским ансамблом играла „Глуцаке“ 2003. такође на Фестивалу.

- „Глуцаци“ је била представа у којој сам последњи пут играла за Народно позориште Пирот а која је учествовала на „Јоакиму“. На жалост ретко кад долазим у Пирот али када дођем обавезно свратим до Позоришта. То је моја друга пиротска кућа јер сам ту буквално одрасла од малих ногу, најпре као гледалац па као глумица. И прве и друге кораке сам направила у овом позоришту и везана сам за ово позориште. С поносим истичем порекло и негујем локални језик. Што се тиче самог фестивала он је одувек за мене представљао посебност поготову у време пре десет, двадесет година када се цео годишњи буџет трошио на ту једну фестивалску представу. Позориште је увек придавало пажњу јер је за пиротско позориште значајан фестивал. Волим фестивал и недостаје ми Дејан Пенчић Пољански јер је на један посебан начин водио округле столове, био велики познавалац сржи позоришта и ауторитет, каже Ангелина Лукић.

Додаје да је овај фестивал важно место на коме ће се скупити сва позоришта јужно од Београда и показати шта су радили у протеклој сезони.

М.В. Ђирић

НАШИ ГОСТИ — ГРУЈИЦА ВЕЉКОВИЋ

Фестивал промовише српску културу

Један од гостију на Фестивалу био је и Грујица Вељковић председник фестивалског одбора ПИПА, првоизведених представа у Алексинцу, али и председник скупштине општине Алексинац.

- Дошли смо на идеју 2012. године да оживимо фестивал који је већ постојао деведесетих година и одржавао се у Параћину. Са Дуком Јовановићем који је и са Селенићем основао фестивал, дошли смо на идеју да оживимо фестивал јер промовише српску културу, српско позориште али и домаће писце. Ове године одржава се 6. По реду Фестивал и надамо се да ће трајати дуго још дуго година. Ниједно време није златно за културу јер мора да се крваво бори за своје место у друштву, каже наш гост и додаје да у Алексинцу имају два позоришта, полупрофесионално и аматерско позориште, што је додатна мотивација за одржавање фестивала. У Алексинцу влада свечана фестивалска атмосфера тих шест дана. Тих дана су престоница српске културе. Зато и подржавамо све фестивале који се одржавају у земљи-каже Вељковић

